

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 3T/87/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010307
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2023:4218010307.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno konajúci v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ivana, prísediacich A. B. a A. C. v trestnej veci obžalovaného D. E. pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 23.11.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný

D. E., nar. XX.X.XXXX v E., trvale bytom F., prechodne bytom G. F. XXX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra od dňa 22.9.2022,

je vinný, že

dňa 18. decembra 2014 v čase od 13.00 hod. prišiel spoločne s H. E. a I. E. vozidlom zn. VW Passat, EČ: J. XXX K. do mesta G. L. F. H., ktorého šoférom bol Rastislav Králik, zaparkovali na I. M. vedľa herne J., následne I. E. vystúpil z vozidla a vošiel za účelom monitorovania situácie pod zámienkou výmeny Eur za České koruny do predajne odevov na ulici J. C. F. XXX, odkiaľ odišiel a vzápätí vošiel do predajne obžalovaný D. E., ktorý predávajúcu L. G. G. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. H., G., O. F. XXXX a požiadal o zvesenie mikiny z vešiaka a keď sa táto po mikinu natiahla, zasiahol ju do oblasti krku a tváre elektrickým paralyzéróm, načo poškodená spadla na zem a napriek tomu, že ležala na zemi a útoku sa bránila, opätovne ju zasiahol elektrickým paralyzéróm, pričom sa jej podarilo pred ďalšími útokmi uniknúť do protihľehého rohu predajne, na čo obžalovaný D. E. pristúpil k predajnému pultu a zo zásuvky vzal finančnú hotovosť vo celkovej výške 57.000,- CZK (2.064,77 Eur) a 700,- Eur a bežiac von z predajne mu spadla z hlavy šiltovka, následne neďaleko herne J. nastúpil do tam čakajúceho osobného motorového vozidla zn. VW Passat, EČ: J. XXX K., ktorého šoférom bol H. E. a z miesta činu odišli, pričom poškodená L. G. G. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. H., G., O. F. XXXX utrpela poranenia mäkkých tkanív pravej strany tváre pod nosom, uchom a krku, opuch pravého oka a jedenásť povrchových škrabancov a poškodenému N. G. I., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G., F. H., O. F. XXXX spôsobili odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 2.764,77 Eur,

pričom obžalovaný D. E. takto konal napriek tomu, že bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/117/1992 zo dňa 29.3.1993 odsúdený za trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením pre jeho výkon do II. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý trest čiastočne vykonal dňa 21.10.1997 a právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/40/1999 zo dňa 23.4.2001 v spojitosti s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5To/37/2001 zo dňa 4.10.2001 odsúdený ako obzvlášť nebezpečný recidivista za trestný čin lúpeže podľa § 42 odsek 1, § 234 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý trest čiastočne vykonal dňa 25.6.2010, teda

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spôsobili ním väčšiu škodu, a čin spáchali závažnejším spôsobom konania – so zbraňou,

čím spáchal

zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona.

Za to ho súd
odsudzuje

podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, za zistenia príťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona a s použitím § 47 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/60/2017 zo dňa 19.9.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prejednal trestnú vec obžalovaného D. E. na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno pod číslom 2 Pv 256/15. Na hlavnom vypočul obžalovaného D. E., svedkov P. Q., I. E., H. E., prečítal zápisnice o výpovediach svedkov poškodených N. L. G. G., N. G. I., vypočul znalca PhDr. Róberta Máthé, prečítal a oboznámil aj obsah ďalších na vec sa vzťahujúcich dôkazov.

Obžalovaný D. E. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo nevypovedať. Pri výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že je pravdou a že urobil to, čo sa mu kladie za vinu v uznesení. H. E. mu navrhol, aby urobili lúpež v Čechách. Súhlasil s návrhom, lebo bol bez peňazí, nezamestnaný a tak urobili lúpež v Tachove v čínskom obchode s oblečením. Do Tachova došli na aute zn. VW Passat, ktoré patrilo priateľke H. E. a ktorá v tom meste v minulosti pracovala, od nej vedeli, že v tom obchode sa aj na čierno zamieňajú Eurá na České koruny. H. E. vošiel do obchodu, zamenil nejaké peniaze a dal signál, že tam nikto nie je. Urobili to spolu ešte s I. E.. Bol s nimi aj P. Q., ale ten len sedel v aute. Ako H. vyšiel z predajne vošiel tam obžalovaný a nechal predavačku zvesiť pulóver z vešiaka, ako sa preň načiahla, priložil jej na krk paralyzér, na čo padla na zem, ešte tam jej znova priložil paralyzér, zo šuflíka pokladne vybral asi 70.000,- CZK, 200 – 300 Eur a rozbehol sa preč, pričom mu z hlavy padla šiltovka. Vonku nasadol do naštartovaného auta, kde ho čakali ostatní a odišli na Slovensko. Peniaze H. podelil jemu a sebe na polovicu a I. dali tie eurá. P. Q. tam nemal žiadnu úlohu, iba bol v aute a ani nevedel, čo idú urobiť.

Svedok P. Q. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a vypovedať odoprel.

Svedok H. E., toho času už právoplatne odsúdený bývalý spoluobvinený D. E., na hlavnom pojednávaní uviedol, že predmetnej veci išli niekde do F., on ako šofér a jeho brat I. E. ako náhradný šofér, pretože to bolo ďaleko a na otočku. Tam na parkovisku čakali v aute na jeho brata, ktorý niekam odbehol. Potom za ním niekde odišiel na chvíľu D. E., vrátil sa do auta a povedal, že môžu ísť domov. Svedok ešte dodal, že sa v tej veci priznal aj za to už bol odsúdený.

Svedok I. E., toho času už právoplatne odsúdený bývalý spoluobvinený D. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že už za tento trestný čin bol odsúdený, že bol vtedy na parkovisku v aute, kým D. E. si odišiel niečo vybaviť, on im robil len šoféra. Svedkovi bol predložený a oboznámený rozsudok o jeho odsúdení Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/33/2017-581, po čom svedok uviedol, že predmetný skutok sa stal tak, ako je uvedené v tomto rozsudku a za čo aj bol už odsúdený.

Svedok N. G. I. uviedol, že s manželkou prevádzkuje obchod, kde k lúpeži došlo, avšak v tom čase bol na návšteve vo vedľajšej predajni asi 20 m vzdialenej a v ich predajni ostala len jeho manželka. Počul kričať o pomoc, vybehol na ulicu a videl utekať muža smerom k herni J., ešte ho videl, že nastúpil do auta namiesto spolujazdca a ako rýchlo odišiel. Bol to VW Passat, tmavej farby na registračnej značke si zapamätal len písmeno „M“ alebo „G“. Jeho žena volala po vietnamsky „prepadnutie“ a ukazovala na toho muža, čo za ním bežal.

Svedkyňa poškodená N. L. G. G. uviedla, že niekedy po 13.00 hod. dňa 18.12.2014 prišiel do jej predajne muž a chcel zameniť 10,- Eur, až následne po lúpeži si dala dohromady, že patril k tej skupine, čo lúpila. Následne vošiel samotný páchatel', ktorý chcel ukázať nejakú mikinu, keď sa pre ňu natiahla priložil jej paralyzér na krk a potom na tvár, pričom spadla a snažila sa to odstrániť, pričom ju kopol do hlavy a ešte na ju snažil zasiahnuť paralyzérom. Potom vnímala nejaké zvuky v priestore pokladne a videla, že si útočník niečo dáva pod bundu a vybehol z predajne smerom na J.. Vybehla za ním na ulicu, manžel bol na návšteve vedľajšej predajne, počul jej volanie o pomoc a vybehol za páchatel'om smerom k herni Baroko, kde videl, že nasadol do auta a odišiel. V predajni ostal po ňom prevrátený pult a našla sa tam pri ohliadke polfciou aj útočníkova čapica. Svedkyňa po útoku zostali podliatiny pri oku, škrabance na tvári s bolesťami trvajúcimi ani mesiac. Na tvári jej zostali v dôsledku zranení spôsobených páchatel'om jazvy.

Znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, dopravná psychológia v znaleckom posudku ohľadom osoby obžalovaného dospel k záveru, že prognózu jeho resocializácie možno hodnotiť ako neprímeranú, nakoľko kvantitatívne zastúpenie ukazovateľov nepriaznivej sociálnej prognózy dosahuje užho hranicu významnosti. Jeho prejav ľútosti nad spáchanou trestnou činnosťou z psychologického hľadiska sa nejavia dostatočne autentické pre nedostatočne rozvinuté vyššie city a jeho vyšší myseľ pre morálne problémy. Jeho prejavy ľútosti sa javia takto viac racionálne ako citovo podmienené. Čo sa týka prípadného trestu odňatia slobody na dobu do 25 rokov, je nejednoznačné a diskutabilné, či by zo psychologického hľadiska mohol splniť preventívny a prevýchovný charakter, vzhľadom na očakávané problematické správanie po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v relatívne vysokom veku, najmä ak by nemal podporu zo strany okolia. Je v záujme spoločnosti v každom prípade indikované jeho dlhodobé podrobenie nápravno-výchovným opatreniam v kompetencii justície. Aj samotná lúpež, pre ktorú je obvinený zapadá u jeho osoby do rámca doterajšej trestnej činnosti a predstavuje aj jej určitú gradáciu, čo znalec považuje tiež za dôležitý faktor podmieňujúci skôr nepriaznivú prognózu resocializácie.

V rámci obhliadky miesta činu bola zaistená biologická stopa – ster z držadla zásuvky pultu a vecná stopa – šiltovka, kde znaleckým skúmaním bola zistená zhoda DNA profilu z týchto stôp s DNA profilom obžalovaného D. E.. Z vyhodnotenia záznamov bezpečnostných kamier v meste G. v čase 7.00 hod. do 14.00 hod. presne vyplýva trasa, po ktorej sa pohybovalo vozidlo VW Passat, EČ: J. XXXXX a najmä okolnosť, že osoba z osádky daného vozidla, ktoré zaparkovalo pri herni Baroko o 13.13 hod. odchádza k predmetnej predajni, vstupuje do nej, o 13.15.42 hod. z nej vybehla a beží k parkovisku pri herni J., pričom za páchatel'om z predajne vybieha napadnutá občianka. Páchatel' o 13.16.06 hodine je už na uvedenom parkovisku, nasadá do predmetného osobného motorového vozidla namiesto spolujazdca vodiča a vozidlo odchádza z parkoviska. Z kamerového záznamu je tiež vidieť, že pred herňou J. pribieha manžel napadnutej a snaží sa bežať za vozidlom smerom do ulice L.. Predpokladá sa, že vozidlo ďalej pokračovalo v jazde z ul. L. R. O. a ďalej smerom obec Q., S. T. R. U., prípadne na ul. V. a pokračovalo smerom na sídlisku H., alebo obec L. H. alebo z ul. V. smerovalo na diaľničný privádzač.

Vyhodnotením vo veci vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich súhrne súd dospel k záveru, že sa skutok stal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku a že ho spáchal obžalovaný, ktorý svojím protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže v spolupáchatel'stve podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, keď v čase a spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto rozsudku napadol poškodenú L. G. G. N. so zámerom zmocniť sa finančných prostriedkov nachádzajúcich sa v pokladni predmetnej predajne, pričom si ich aj následne po útoku zobral v prepočte na Eurá sumu 2.764,77 Eur, teda spôsobil väčšiu škodu (§ 125 odsek 1 Trestného zákona – suma dosahujúca najmenej výšku 2.660 Eur). K tomuto došlo zároveň závažnejším spôsobom konania – so zbraňou, ktorú v tomto prípade predstavoval elektrický paralyzér, ktorým opakovane pri čine zasiahol poškodenú (§ 138 písmeno a) Trestného zákona). Uvedené skutočnosti boli preukázané výpoveďou samotného obžalovaného z prípravného konania, ktorá korenšpondovala s výpoveďou napadnutej

poškodenej, kde podrobne popísala priebeh lúpeže. Rovnako toto z časti popísal aj jej manžel, najmä akým spôsobom opustil miesto činu. Obžalovaného usvedčovali rovnako výpovede svedkov H. a I. E., bývalých spoluobvinených a toho času už odsúdených, ktorý mu po dohode pomáhali a zúčastnili sa na tejto trestnej činnosti. Osoba obžalovaného ako páchatel'a tejto lúpeže bola bez pochybnosti ustálená aj skúmaním DNA profilu na šiltovke, ktorá mu v predmetnej predajni spadla z hlavy, kde bola aj nájdená a zaistená, keď po lúpeži utekal z tejto predajne. Rovnako aj obžalovaného usvedčovali aj kamerové záznamy, z vyhodnotenia ktorých vyplývajú detailne časy a miesta akou trasou a kedy sa obžalovaný s ďalšími osobami na osobnom motorovom vozidle dostavil bezprostredne blízko k miestu činu a ako ho následne opustili.

Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že sa obžalovaný prejednávaneho protiprávneho konania dopustil úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona), keď chcel týmto konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, v danom prípade záujem na ochrane osobnej slobody jednotlivca a jeho majetku, ktorého sa obžalovaný zmocnil. Záverom súd uvádza, že obžalovaný v podstate počas celého konania spáchanie prejednávanej činnosti ani nepopieral. Jeho obrana spočívala v tvrdení, že by ale mal byť súdený za tento skutok súdom v F. H., respektíve, že by mal tento súd pri ukladaní trestu aplikovať ustanovenia Trestného zákona Českej republiky a tam uvedené trestné sadzby (kde zásada tzv. "trikrát a dost" § 47 odsek 2 Trestného zákona neexistuje). Zo spisového materiálu však súd zistil, že na základe žiadosti Okresného štátneho zastupiteľstva v G., F. H., podľa čl. 21 odsek 1 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20.4.1959 došlo k prevzatíu trestnej veci – trestného oznámenia podozrivého D. E. a spol. V danom prípade má súd za to, že pôsobnosť Trestného zákona (zák č. 300/2005 Z. z.) zakladá v tejto veci ustanovenie § 4 Trestného zákona (tzv. osobná pôsobnosť Trestného zákona), ktorá bola založená tým, že obžalovaný D. E. je občanom Slovenskej republiky a spáchal trestný čin mimo územia Slovenskej republiky. Vzhľadom na vyššie uvedené nebol dôvod obžalovanému ukladať trest podľa zákonných úprav nejakého iného štátu (konkrétne v tomto prípade podľa trestnoprávných ustanovení platných a účinných na území F. H.)

Pri právnom posúdení skutku ako zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona súd vychádzal z trestnej sadzby v rozpätí od 7 rokov trestu odňatia slobody do 12 rokov trestu odňatia slobody, pričom zistil u obžalovaného dve priťažujúce okolnosti a to, že mu súd ukladal trest, teda trest za viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona), keď bolo potrebné zrušiť výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/60/2017 zo dňa 19.9.2017 a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona uložiť súhrnný trest a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona teda, že doposiaľ bol v desiatich prípadoch odsúdený pre trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 1T/40/1989 zo dňa 23.4.2001 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1T/40/1999 zo dňa 4.10.2001, kde bol odsúdený ako obzvlášť nebezpečný recidivista za trestný čin lúpeže podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 234 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb.) na trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov so zaradením na jeho výkon do tretej nápravno-výchovnej skupiny. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 7Pp/54/2010 zo dňa 25.6.2010 bol z výkonu tohto trestu odňatia slobody podmienčne prepustený s určením skúšobnej doby v trvaní 7 rokov. Obžalovaný bol tiež rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 2T/117/1992 zo dňa 29.3.1993 odsúdený za trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb.) na 5 rokov trestu odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do druhej nápravno-výchovnej skupiny, z ktorého výkonu bol podmienčne prepustený dňa 21.10.1997. Vzhľadom na vyššie uvedené odsúdenia a okolnosť, že v tejto trestnej veci sú obžalovaného D. E. odsudzoval za dokonaný trestný čin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona, ukladal mu trest odňatia slobody za použitia § 47 Trestného zákona (trest odňatia slobody na doživotie). Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie klinická psychológia dospelých vyplýva, že prognóza resocializácie obžalovaného je nepriaznivá, prevažuje u neho racionálne spracovanie spáchaného trestného činu. Pravdepodobnosť splnenia prevýchovného a preventívneho účelu trestu odňatia slobody do 25 rokov je z psychologického hľadiska nejednoznačná. Vzhľadom na vyššie uvedené súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov, pričom s prihliadnutím na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy má súd za to, že takto uložený trest bude spôsobilý na dosiahnutie jeho účelu, teda na ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že predovšetkým mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, s poukazom na zistenia znalca snád' vytvorí podmienky na jeho výchovu a k tomu, aby

viedol riadny život a súčasne odradí iných od páchania trestných činov a vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Zároveň súd rozhodol, že ho na výkon tohto trestu zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keď v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu pre úmyselný trestný čin a to vo veci vedenej na Krajskom súde Nitra pod sp. zn. 1T/40/1999, kde bol z výkonu trestu odňatia slobody podmienčne prepustený dňa 25.6.2010. Obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia vo veci vedenej na Krajskom súde Nitra pod sp. zn. 1T/40/1999 (kde bol odsúdený pre obdobnú trestnú činnosť).

Zároveň súd konštatuje, že odmietol návrh na doplnenie dokazovania zo strany obžalovaného D. E.. Obžalovaný sa týmto domáhal, aby poškodená L. G. G. N., trvale bytom G., O. XXXX v F. H. – predavačka z butiky, kde malo dôjsť k lúpeži sa osobne dostavila na hlavné pojednávanie a vypovedala pred súdom. Poškodenú súd predvolával z miesta jej bydliska a pobytu v F. H. na hlavné pojednávanie ako svedka, avšak bezvýsledne. Keďže sa jedná o svedka, ktorým sa zdržiava v cudzine a inými prostriedkami jeho účasť zabezpečiť nemožno, je pred súd v podstatne nedosiahnuteľný a takýto dôkaz je nevykonateľný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Komárno a rozhoduje o ňom Krajský súd v Nitre. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré za obžalovaného podáva jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Z odvolania prokurátora musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.